

Casa Esclasans

Sant Sadurní d'Anoia

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: c. de la Diputació, 14
Alçada: 156

Coordenades:

Latitud: 41.42339
Longitud: 1.78889
UTM Est (X): 398797
UTM Nord (Y): 4586467

Classificació

Número de fitxa 08240 - 69
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XIX
Any 1883
Autoria de l'element: Ubald Irlanzo i Eugeni Campllonch (arquitectes)
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: BPU Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM). Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 50.
Data aprovació: dj., 30/09/2010 - 12:00
Número inventari IPAC 2872
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 8965207CF9886N0001JO

Descripció

Casa entre mitgeres, de tres crugies, amb planta baixa i dos pisos. El projecte inicial era d'una casa de planta baixa i pis, amb la crugia central lleugerament més elevada. El 1902 s'hi afegí un nou pis, mantenint la diferència d'alçada a la crugia central (POUM, 2010).

La composició de la façana es presenta simètrica en un eix vertical per cada crugia. A la planta baixa es trenca la simetria, ja que originalment tota la planta era de doble alçada (com mostra la magnitud del portal central) però les reformes posteriors la van dividir en dos pisos, que mostren obertures més modernes poc integrades estilísticament a la resta de l'edifici.

El portal central presenta arc de mig punt decorat amb importes i amb la data inscrita de "1883". La planta primera central concentra les obertures amb balcons, amb volada a la crugia del mig i amb cartel·les clàssiques, i balconeres ampitades als laterals, totes amb baranes de ferro de fosa. El remat de les obertures d'aquest pis es resol amb entaulaments que imiten l'arquitectura clàssica i dues cornises laterals amb respiralls separen aquest pis del superior.

El segon pis es caracteritza per les obertures tripartides en cada crugia, d'arc de mig punt i imitant pilars clàssic amb impostes. El cos central de l'edifici s'emmarca també amb aquest tipus de pilar, i es corona amb un capcer semicircular. Tota la decoració beu del llenguatge eclèctic.

Observacions:

També és coneguda amb el nom de Cal Notari.

Història

La casa es construeix en la primera fase d'urbanització del carrer Diputació, tot just l'any que la Diputació de Barcelona obre la carretera de La Llacuna a Sant Boi i construeix el nou pont d'accés a la carretera i a l'estació.

La construcció de la casa és obra de dos arquitectes: Ubald Irazo obtingué el títol d'arquitecte el 1879 i treballà a Sant Sadurní com a arquitecte municipal entre 1882 i 1900. Posteriorment, fou cap de l'oficina d'Urbanització i Obres de l'Ajuntament de Barcelona. Eugeni Campllonch (1870-1950) exercí com arquitecte sobretot a Vilafranca, i només puntualment a Sant Sadurní (POUM, 2010).

Bibliografia

ROSSELLÓ, Joan (1978). Fitxes del Patrimoni Arquitectònic a l'Arxiu Històric d'Urbanisme, Arquitectura i Disseny del COAC.

ROSSELLÓ, Joan (1978). "L'arquitectura de l'eclècticisme i el modernisme a Sant Sadurní d'Anoia", a *Fires i Festes*, 1978.

SOLANS, Joan Antoni (2010). POUM. Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 50.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

